Incipiunt Sermones Rosarij.

¶ Quare hec oratio appellatur rosa seu rosarius ⁊ an curiose sit hoc nomen huic orationi impositum.

¶ Sermo Primus.

Quasi flos rosarū in diebꝫ vernis. s. hec oratio est appellata Eccli. l. Pro introductione occurrit mihi questio talis.

¶ Questio

¶ Unde venit q̃ famosa appellata sit vt rosa. pñs hec oratio res ne ipsa sit ventosa illo vadens curiosa que ipsius ratio.

¶ Motiuū tripler huius questionis.

Prim̄ erit arestotelicū
Scōm iuridicū
Tertiū theologicū

¶ Quo ad ꝓmū inqt Arestoteles. Ethic. Cōsuetudo est altera natura. Cū illō qō non est ꝓsuetū assumi nō dz. Cū Athenienses cū haberent gladium rubigine corrosum ad plectendum hoies quo habuerunt quodā mō minus aptum ꝓpter antiquā tñ cōsuetudinē cū ipm deponere nō volebāt nec aliū nouum in locū ipi⁹ assumere ne viderent ꝑ nouas q̃dā rem̄ antiqua ꝓsuetudini ꝗrie. Qz āt hec oratio dicat rosa seu rosarius nouitas q̃dā est ⁊ q̃dāmō res curiosa. g̃ inepta hec oratio sicest appellata. ¶ Motiuū scōm habet. xxxvij. dis. vnio. Curiositas dz cū diuina scptura nō ꝓm sanctos ex positionē ꝗ ꝓm seculare sapiaz ⁊ sensus sui vanitatē exponit. Sed hec sacra oratio qua ego gloriosa venerat applicata rosis ⁊ rosa seu rosari⁹ appellata. videt exponi ꝓm seculare sapiam. ergo ⁊c. ¶ Motiuū tertiū habetur Sapientie. ij. Corronemus nos rosis antequam maturescant. vbi nomen rose inuanum accipitur. quia ibi sapiens in persona fatui loquit. hec autē vanitas et fatuitas regine gloſe nō cōpetit. g̃ oratio iducta ꝓgrue

rosa seu rosari⁹ eristit ꝛc. Ad hāc q̄stionē respondendū assumo dictū bti Gregorij i omel. de semib⁹ ita sonans Expositōem inq̄t quā p semetipāz ꝓfitas exposuit hanc discutere imo ꝛdicere hūana fragilitas i vanūpsumit. Cū g̃ꝓgo gl'osa fons veritat' p semetipāz i scp̄tura ait se rosam appellare voluit in Eccl'. di. Ego q̄si plantatio rose i iericho. Eccl'. xxiiij. Hui⁹ g̃ ꝛdicere vl' ꝛire l' q̄uis mō oppositū asserere temerariū imo p̄sumptuosuz eristit. Nō g̃ est incōueniēs q̄ fideles ipi⁹ oraculū rosam seu rosarū appeliāt vbi seipāz rosam appellasse z dirisse ꝛsiderāt. Et recte sane. Nā ꝓm Alber. in li. de laudib⁹ ꝓginis gl'ose. quicq̄ deuotōis: orōis z seruitij cuiuscūq̄ sub nois appellatōe marie impendit' totū ad laudez z gl'iam ipi⁹ ptinere videt z veracit' esse ōr. Sūt āt hui⁹ rei due efficacissime rōnes: q̄re hec oro potius debeat appellari rosari⁹ q̄ alio noie.

Prima est moralis ¶ Quantū ad ꝓmā rōnē ēscien-
Scda historialis dū q̄ oīs rosa nr̄a vsualis aut est alba vel rubea. p albedinē significat q̄ oro hec mūdos oratores requirit. p rubedinē ꝓo q̄ hec oro feruens esse debeat z in diuina ac primi charitate calescens. Ratio ꝓmi est. qz ꝓm Aresto. ix. Ethic. Sic'e diligit suum sic'e. ꝗ btā ꝓgo mundissima z clarissima fuit ꝓm btm̄ Bern̄. g̃ mūdissimos z purissimos oratores req̄rit z suā oro-nem rosam albā clarissimā nuncupari voluit. Sed dicendū cur btā ꝓgo tm̄ diligit mūdicā. Dicendū duplici rōne. Prio ꝓter ipius mūdicie affectuosam cōtatē. Scdo ꝓter eiusdē mundicie fructuosam capacitatem.

¶ Circa primū est notandū q̄ albedo siue mundicia a deo diligit. ab angelis cognoscit. a bonis veneratur. a malis affectat: a diabolo q̄ntūcunq̄ malo amplexat. A deo q̄dem diligit: qz ipe mūdus nec peccare nec ma-

cularī pt. licet sit omps: tū hoc nō possit eo q̃ in defectū
sonat z vadit: qō oio alienū a deo existit ꝑm Aug. z be
atū Tho. de potēcia dei. Ab angelis aūt cogīscit. qz ꝑm
Hiero. ad Eustachiū. Angel' est cognata ꝓginitas. qz
psistēdo nūq̃ corrupti st̃ ꝗ ī mūdicia bonitat̃ st̃ ꝓfir
mati ꝑm btm Tho. j. pte. q. lxj. z circa ꝑm snia q̃. di. iiij.
q. ij. A bonis hoib̄ venerat: qz ob id saluant. iuxta illō
Bti mūdo corde qñ ipi de. vi. Matth. v. A mal' q̃z af
fectat. qz ꝑm Phm. ij. Phisic. Fei appetit viq̃ vt tur
pe bonū. z materia formā sic mali mūdiciā. A diabolo
etiā āplexat. qz diabol⁹ q̃z tūcūq̃z mal⁹ z ī malicia obsti
nat⁹ naturalit tū odit ī mūdiciā. Nā postq̃ hoiez instī
gauit ad īmundiciā petō q̃: puta ad luxuriā. z maxie ad
vicia ꝗ naturā. Ex nobilitate nature sue iam euanescit
z abscondit se non valens scelus qō fit seu operat' fina
liter expectare. z rō est ꝑm btm Dionysiū in de ce. ierar.
data naturalia demones nō amiserūt vñ naturalit di
ligūt mūdiciā z odiunt īmundiciā. Ab hacigit cōitate
btā ꝓgo nō vult separari. ideo ꝓgrue suā oīonem pñtem
rosam albā gauder appellari. Rosa em rubeo huic oīo
ni ꝓuenit: qz in ea charitas feruens designat: quā vult
vt habeat q̃ eā digne venerat. Oib̄ em discipul' fugiē
tibus a suo mgro z in charitate sua tepescētib̄ ipa sola
in charitate ꝓstanter pmānit: imo vt moꝛs fort̃ ei⁹ fuit
dilectio Cant. iij. vñ Beda. Maria sub cruce manens
potius mortē ꝑ filio subijsset. Sz diceres. cur tantū di
lexit ꝓgo filiū vt mortē ꝑ ipo subijsset. h̄ raro fieri solet.
q̃ matres ꝑ filijs se morti exponāt. Dicendū in btā vir
gine fuit summa charitas que in pura creatura esse po
tuit eo q̃ ipa nouit chm̄ esse vex deū z hoiem qnē ꝓce
pit z pepit. nouit em qz deus charitas est: z q̃ manet in
charitate in deo manet z deus in eo. j. Joh. iiij. Nouit

etiã qz manet fides spes z charitas. maior ãt hoz cha-
ritas. j. Coz. xiij. Ex qua quidẽ charitatẽ dilectiõe ipsa
ad suos cultores rosarij ait. Ego diligẽtes me diligo z
q̃ mane vigilauerint ad me inuenient me Eccli. xxiij.
¶ Questio. Sz diceres. Cur ꝛ q̃ diligat diligentes se
debet z diligere nõ diligẽtes. i. pctores ꝓt q̃s ipa effe-
rta est mr̃ dei. iuxta illd Alb. magni i seqntia q̃dã de ea
Nec abhorre pctores sine qb nunq̃ fores tãto digna
filio Rñsio. Dom fm doctorẽ sctm Tho. ij. ij. q. xxv. ar.
vj. q̃ in hoie sunt duo ꝓsiderãda. videlicz natura z culpa.
btã ꝓgo non diligit in hoie culpã ꝗ naturã filio suo
redimendã. Subordinat aũt dilectio vie iq̃ nos beata
ꝓgo diligit dilectioni patrie: qz ibi reamabimus z frue-
mur pfecte. fm doctorẽ sanctũ. iij. snia. di. xlix. Unde
mgr̃ snia. i plogo pmi. Frui est alicui inherere p amo-
rem vt g̃ secũ in patria sp simus z filio eternaliter inhe
reamus: vult vt hic tpius rosariũ dicẽdo exoluamus z
vt in ea quinq̃ rosas rubeas in honore quinq̃ vulnez
chzi iponam9 ne peream9. z hec ẽ pma ratio quare hũc
modũ orandi rosam seu rosariũ appellam9. ¶ Secũda
ratio est historialis. Legit nanq̃ Luce. xxiij. q̃ in chzi
passione quidã videtes miracula q̃ fiebãt in terre motu
ex obscuratione solis zẽ. percutiebãt pectora sua reuerte-
bant fm pm̃am agẽdo. plures ex illis intrabãt heremũ
ibidẽ vitã anachoriticã ducẽdo. Quos plures p succes-
sum tpis imitati sunt eoz locũ z mores deo seruiendo
frequentabant. Cõtigit autẽ q̃ maxia ypidimialis ad
modũ bti Gregorij tpe pestz totũ mũdũ agitaret. itaq̃
vt quotiẽs tussitare aut ossitare viderent hoies subito
cadebãt z mortui stz. Cũ ãt hoies hincinde tantis mo-
lestarent cedib chziani p consilio z auxilio ad heremuz
confugiebãt z sanctos illos heremitas inuocãtes p cõ-

filio ad faciendū esset recrebāt. Qui se in orationib⁹ pro-
sternētes btāz virginē deuoti⁹ inuocabāt vt ipis ostēdere
dignet q̄ pacto seu medio a tantz piculis suis possent li-
berari. Apparuit ipis btā virgo clara luce ad modū regē
ne coronate virginib⁹ pulcerrimis z alijs ꝯdignis militē
b⁹z seruitoribus di. Si vultz q̄ ego vob auxilio sim. sal-
tim. l. Aue maria i mei honorē exoluatz pmū vnū Pat
nr dicēdorz iut decē Aue maria sic cōtinuādo. z in fine
vnū Credo dicēdo cōpleatz qd faciētes oi die me pnaz
hēbitis ad orandū p vob z pestz illa finē hēbit. Qd dū
libēter se facere velle annuerent z meoria labiles essent
de virgultz i heremo sibi tot nodos cōponebāt z i modū
crinal cōponētes hūc modū orādi inceperūt z ꝛtinua-
uerūt z stati pestz pdcā cessauit z tpl⁹ vbicz liberat⁹ est.
Cupientes ūt scire ad vocarēt hūc orādi modū inuoca-
bāt btām virginē vt ipis ondere digret quo placitū esset
vt appellarek z posuert nodos suos ita i virgultz cōplica-
tos ad altare btē virginis. z mane venientes iuenerūt esse
serta de rosis. ita vt ānctz eēnt rose rubee. l. albe. z i fine
vna rosa mag diuersi colorīs. z sic oēs clamabāt. rosarī
us rosarius crinale rosarij crinale rosarij. z sic oleuit vt
diceret h mod⁹ orādi rosari⁹. z p ꝯns p totū vniuersum
hic mod⁹ orādi venit. licz ad tps oblitioni tradit⁹ fuit:
vt testat Alexaud eps Fozliuien. legat⁹ a latere missus
Colonia ad Imperatorē in epla sua quā edidit sup inno-
uatione fraternitatz rosarij apō fratres Predicatores
in Colonia circa Rhenum zc.

¶ Sequit qre virgo gl'iosa pl⁹ delectat appellari ro
sa q̄z alius flos cū tamē pluribus floribus sit cōpata.

¶ Sermo Secundus.

Ego quasi rose plantate super riuos aquarū Eccli.
xxiv. Pro introductōe occurrit mihi qstio talis,

Sermones

Questio.

Quare ꝑgo glōsa velit appellari rosa suis a cultorib⁹. ⁊ nō magis dici viola q̄tū nobilissima cōiōb⁹ p̄ floribus

Motiuū triplex huius questionis.

Primum erit naturale
Scōm iuridicale
Tertiū theologicale

Quantū ad p̄mū sciendū q̄ viola ī se hz sex p̄rietates naturales optīe ꝑgini glōse applicari ꝓuenietes. Est em flos puus colore ethereus odore mirific⁹: crescētia p̄m⁹: terre pcliu⁹: ⁊ ī medicina optim⁹. q̄ p̄rietates marie ꝑgini glōse ꝓueniunt. q̄ sic poti⁹ appellari debuit q̄ rosa. Prio q̄ paruitas ei cōuenit p quā designat ipi⁹ hūilitas qn̄ ait. Respexit hūilitatē ancille sue Lu. j. Aug⁹. in q̄dā sermone. O vere bt̄ marie mag̃ hūilitas q̄ celū apuit ⁊ chr̄m descēdere fecit terrā inouauit. pctā purgauit. ifernū spoliauit. padysuz repauit. ⁊ oēs suos cultores ꝓuocauit ⁊ saluauit. q̄d horū nō mirabile. q̄d nō incompabile: mirer⁹ forte ꝑginis ꝑginitatē. mirare poti⁹ ꝑginis hūilitatē ꝓpt quā de⁹ de celo descēdit ⁊ se ī carnari ꝓstituit: imo vt placerz ꝑginitas h̄ pculdubio fecit hūilitas. Albt⁹ sup Missus est. Dū se appellari ꝓtuit dñaz celi: reginā āgelo ꝓ ⁊ hoim: se hūiliter appellauit ancillā dñi. Scdo color ethereus fcat ꝓstantiā ī sig̃m q̄ btā ꝑgo sp ꝓstās fuit ī gra stabilitā ⁊ ꝓfirmata ne saltē venialit peccare posset: vt inquit doctor sctūs: circa. iij. sni a ꝓ. di. iij. q. iij. ⁊. iij. pte. q. xxvij. igit. Tertio odor viole ei ꝓuenit. qz odorē ꝓtutū marie cōrā deo odorauit ⁊ oēs eā venerātes odore suo allicit: vt dicere habeāt. In odore vngentorū tuorū ꝓ currimus. Cant. ij. Bern. sup cant. odor in celū ascēdit ⁊ christum descendere fecit ⁊ nos oēs ad deū allexit. Quarto sicut viola est flos crescens inter alios flores p̄m⁹. ita beata ꝑgo p̄ma est q̄ dño deo placuit nec vnq̄ alia tantū pla

tebit sicut camin⁹. Nec p̃mã silem visa es nec hẑe sequẽ
tẽ. iõ ait. Ab initio z añ sela c̃atu sum z vsq̃ ad futurũ
sclm nõ desinã Eccl. xxiiij. Quito viola est terre pcliua
q̃d p terrã nisi terreuz z frigidũ pctõrẽ cape poterimus
huic se btã ꝓgo ĩclinat ne pereat eundẽ sustẽtãdo z r̃cte
sane ꝓt pctõres em̃ ipa sacta est mr̃ saluatoris cũ nulla
alia cã aduẽtus chri in carnẽ fuit nisi pctm̃: vt inq̃t bea
tus Aug. z doctor sctũs. iij. qte. q. j. de q̃ inclinatiõe ait
Ps. Audi filia z vide z ĩclina aurẽ tuã. s. ad pctõrẽ. ps.
xliiij. igit. Sexto viola ẽ herba medicinal. vt ỏt Alber.
mag. in li. de laudib⁹ ꝓgi. gliose. Nã tres videt habere
efficaces ꝓpetates. Prio cũ melle z aceto mixta febres
acutas sanat. z rõ: qr mel ỏr a mollificãdo. iõ mollificat
acetũ ãt restriugit z ipa viola tẽperat cũ sit tpate natu
re seu cõplexionis. Sic btã ꝓgo ardorẽ mentz seu vicio
rum curat inuocata a tentatz z rectificat atq̃ temperat
ad sibi z filio fideliter seruiẽdũ. Scõo syrop⁹ de viola
fact⁹ noxios z corruptos hũores purgat ne ad hydro
pisim horiez ducãt. Sic btã ꝓgo iuocata z p hũc modũ
orandi venerata horiem pctõrem purgat. ne eũ impet⁹
aque mũdane ꝓuersatõis absorbeat. Tertio electuari
um viola ꝓ ptificis z asmatic̃ valet. qr ẕm eũdẽ Alber.
arida mẽbra humectat. Sic ꝓgo gliosa vicijs hume
ctatos z in ꝓtrutib⁹ exiccatos sanat z humectat gratia z
ꝓũsicti ad bñ agendũ ipetrat z vicijs exiccata hũida r̃d
dit ad hic bñ viuendũ z finalit̃ ad brauiũ vite eterne cõ
sequendũ. merito g̃ b querit̃ cur hic nõ viola ꝗ rosa nun
cupat̃. Motiuũ scõm scz iuridicũ habet̃. vij. q. j. Nup
tiarum viola ỏr a voueo voues. Jn signũ q̃ btã virgo
vouit suã ꝓginitatem deo. qr fuit ꝓgo añ partũ. in par
tu z post partũ: vt ỏr eadẽ causa. q. scõa Inuenta. Vel
etiã ỏr viola a violando p antifrasim, i. p oppositum qa

sp integra nūq̃ violata fuit. vij. q. ij. Inuenta. z doctor sctūs. iij. p. q. xxviij. igit. ¶ Motiuū tertiū siue theologē cū habeť Cant. ij. vbi ipa ait. Ego flos cāpi. flos ātcāpi viola ē igit. Ad hāc q̃stionē dōm ꝑm Alb. mag. in li. de laudib ꝓginis glose. Quicq̃d deuotōis. ozonis z seruitij cuiuscūq̃ sb̄ nois appellatōe marie ipendit tom ad laudē z glia z ipi ptinere videť z realit ee dr. Singulariter tñ q̃dā rhuauit q̃ pot appellari voluit mag ꝑm eorp. ppetates sibi ꝓuenientes: iō pl delectať appellari rosa q̃ alia q̃uis herba z h̄ ad pñs duplici rōne. Prio ppē excellentiozis nois ḡtissimā interpratōem. Scōo ꝓter ipius rose efficaciorē medicinā mag vt sic ꝓginī gloriose ꝓuenientē. Quantū ad primū sciendū ꝑm Alb. magnuz z Januēsem siue Cathol. Rosa dr q̃si roze celi sta z vep. Nā ꝑm Balie m. rosa se i auroza apit z rozē celi recipit. splēdorē sol accipit q̃ splendor seu radi q̃dū māserit ipa rosa patula manet z apta inclinās se q̃cūq̃ radius se diuerterit q̃uscq̃ ampli ea ipm attingere nō poterit dū ūt sese absentauerit z nocte aduenīēte se iterq̃ claudit: ne tenebras noctis videat z ab eis maculetur. Sic spūaliter virgo glōsa est vera rosa bñ roze celi. i. grā spūssancti sata. i. fecūdata Lu. j. Spūsctūs supueniet in te z ꝓtus altissimi obūbrabit tibi. In auroza. accedente ad eā gabriele archāgelo apiendo se salutatōez illi veluti radiū solis recepit: z sic illi reuerēter inclinauit finaliter ꝓsentiendo z dicēdo. fiat mihi ꝑm verbum tuū. Eo ꝓ o discedēte z se abscōdente sese abscondit laudes deo referēs in excelsis. vel sic. aperuit se q̃ venit ad illā sol iusticie chr̄s dñs quē ꝓcepit z pepit ꝓgo in maximo splēdore. Sz dū idē sol chr̄s in cruce obscurat est p̄ mortē seipam abscōdit dūmodo gladi ipius animā penetrauit rosasq̃ rubeas. i. vulnera filij sui apta vidit

vñ pene exanimis effecta tot lachrymas emisit qꝫ cor/
pus bñ suũ totaliꝫ lauãdo mũdasset vñ sic rosa merito
appellari voluit. Quãtũ ad scõm. valet ad medicinales
opatõem rose ꝯm Alb. vñ ẜ. Nã inter alios flores rose
st; magꝭ bñ odorãtes ⁊ cerebꝫ valde ꝓfortãtes. Sic be
ata ꝑgo odoratu ꝑtutũ ⁊ grãꝫ suaꝫ ꝓfortat caput. id ẽ
rõnem nr̃az dirigit ne sensualitati ꝓsentiat ꝗ se ad deuz
erigẽdo placeat. hz etiã aq̃ ex rosis facta q̃dꝛuplicẽ effe/
ctũ huic nr̃o rosario sine ꝑgini illibate optie ꝓuenientẽ
Prio aq̃ rosacea dũmõ lẽte ⁊ bñ distillata fuerit ⁊ odo
rata cerebꝫ cõfortat. arteriis apposita cor letificat. In
imporib̃ capitꝭ posita somnũ iuuat ⁊ puocat. q̃rto ma
dido ex ea facto pãno ⁊ lateri dextro apposita iecur accẽ
sum refrigerat. Sic btã ꝑgo cerebꝫ nr̃m cõfortat ne in
pctũ epilẽtie. i. caduci facuꝰ ĩ pctis cadamꝰ mẽte ⁊ cor
pore amplexata a nob̃ cor nr̃m letificat spũali gaudio
reficiẽdo. Arteriis nr̃is. i. venis cordis nr̃e ⁊ rõni nostre
opposita somnũ felicitatꝭ ⁊ eterne pacꝭ nob̃ pcurat. ⁊ fi/
naliter cor nostꝫ in vicijs ardẽs ⁊ amore terreno accen/
sum refrigerat ⁊ ad suũ ⁊ filij sui amorẽ allicit ⁊ confor/
tat. Electuariũ etiã factũ ex rosis arida mẽbra ⁊ tysi ex
asma laborantes reficit: humectat ⁊ ad vite sanitatem
reducit. Sic btã ꝑgo pñti oracl'o rosarij venerata aresc/
cẽs ⁊ frigidos ĩ diuio officio ⁊ laudib̃ deficiẽtes reficit
ꝓfortat ⁊ ad vitã eternã pducit. iuxta qꝫ ipsa fatet. Qui
audit me nõ ꝓfundet ⁊ q̃ opank ĩ me nõ peccabũt. q̃ eluc
idãt me. s. me isto oracl'o venerãdo vitã eternã hẽbunt
Eccl. xxiiij. vtz in tali exemplo. Quidã iuuenis scholas
frequentans ptransire consueuit quandaz imaginẽ btẽ
virginis sculptã ad murũ ecclesie foris: cui sic omni mane
reuerẽter inclinãs q̃tidie sertũ nouũ nũc de rosis nũc de
alijs floribꝫ ẜdiu habere potuit capiti imagini ĩposuit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quo facto aliq̃ diu ĩmisit ei btã ꝓgo in mẽte vt ordinẽ
p̃dicatorꝫ intraret ⁊ ibidẽ ei ⁊ filio suo seruiret. Accidit
post paucũ tpis q̃ diabolꝰ eiꝰ iuidẽs bonis opib⁹ eidẽ p
suasit vt ordinẽ reexiret: qꝛ iã crinalia ꝯsueta ꝓgini btẽ
offerre nõ posset qõ dũ aliq̃ diu ĩ mẽte voluisset ⁊ p ⁊ ꝯ
rem ipam secũ tacitꝰ ꝯtulisset. Quidã notabile pz in cõ/
spectu isto iuuenẽ ꝯsiderãs ⁊ ex mutatiõe vultꝰ sui aliõ
sibi obesse ꝯsiderãs ⁊ aduertẽs vocauit eũ ad se secreto
dicẽs. Quid tibi obest fili: video em̃ te aliq̃d in ꝓposito
hẽ dic mihi aĩ tui motiuũ. Qõ cũ diu facere renuisset.
Tandẽ victꝰ optatꝫ senioris ait. Ego ĩdies cogito qũo
itꝫ ordinẽ istũ exibo: qꝛ ꝯsueui hõrare ꝓginẽ gloriosaꝫ
omi die cũ quodã crinali de rosis seu alij⁹ floribꝫ quod
iam facere ꝓpedior: eo q̃ mihi licentia negat ⁊ facultas
illuc eũdi mihi nõ pmittit. Rñdit senex. noli fili mi noli
his succũbere tentatiõib⁹ est em̃ nisi diabolica tentatio
illa. quã si euadere velis ⁊ virgini btẽ totiens quotiens
crinale siue rosariũ conficere ⁊ eam tali coronare. Audi
me ⁊ omi die ⁊ quotiẽs poteris in die dic. l. Aue maria
primũ dicendo. j. Pater nr̃. deinde. x. Aue maria. et sic
ꝯsequenter vsq̃ ad finẽ: ⁊ dic vnũ Credo. ⁊ hec oratio
magis est sibi accepta q̃ oia mũdi crinalia effecta. Qõ
dum iuuenis annuisset ⁊ aliq̃ diu fecisset. tantã deuo/
tionis sensit flagrantiã vt oĩs tentatio diabolica ab eo
recederet ⁊ p fitens ordinẽ in viꝫ bonũ pmotꝰ in sacer/
dotem ⁊ gratiosum p̃dicatorẽ euasit. Cũ autẽ q̃dã vice
prior suus eũ ad p̃dicandũ misisset extra monasterium
contigit eũ mane quodã nemꝰ q̃ddã ptrãsire ⁊ cõpletis
horis ambulãdo circa quandã arborẽ se inclinãs vt de
uotius ꝓginis rosariũ exolueret psistebat. ecce eo nõ vi/
dente quedã ꝓgo pulcerrima corã eo stans ⁊ sub mẽto
suo manũ tenens primũ vnã rubeaꝫ rosam de ore eius

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cadentē accepit z circulo ad modū crinalis facto appō-
suit. deinde paulatim decē rosas albas z iterꝫ rubeā. et
sic de alijs vsqꝫ ad vltimā q̄ fuit diuersi colozis z pficiē-
ens crinale z capiti fris īponēs euanuit. Que oia dum
tres latōnes occlte i memoze latitātes viderūt: z cōcito
gdu ad frēz occurrerūt ipm p capā trahētes z dicētes:
vbi mālisset ꝗgo quā circa eū vidissent: esset em amasia
sua z iā ipam abscōdisset. Qui dū negaret z se nihil de
hmōi scire affirmaret. Mentiris inquiūt: en dedit tibi
crinale rosaꝫ qd adhuc i capite geris z nos illd vidēm
z manꝰ mittētes z rape volētes digiti ad modū p solis
radios ptīseuntes nil facere potuerūt. At religiosus h̄
intelligēs cepit ipis pdicare de ꝗgine gl'iosa z ipi rosa
rio eos ad cōpunctionē magnā deduxit z petā sua cōfi-
tētes hūc modū ozādi sibi assumpserūt z vitā suā in ar-
ta penitētia ducētes bono fine quieuerūt zc.

☞ Quare ꝗgo gl'iosa singularit delectat vocari ro
sa in Jericho z nō rosa i Hierl'm. Ser. III.

QBo q̄si plantatio rose in ierichō. Ecclx.xxiiij. Pro
introductōe occurrit mihi questio talis ¶ Quare
rosa ierichūtina ꝗgo mūdi medicia voluit ꝗgno-
minari vso q̄ i ierusalyna cū sit pnceps z regina debe-
¶ Motiuū triplex hui q̄stionis [ret appellari.
Primū erit aristotelicū ¶ Quo ad pmū ōt Aresto-
Scōm iuridicū ir. Ethic. A dignioribꝫ debꝫ
Terriū theologicū fieri denoīatio. Hierusalem
autē est locus multo dignior q̄ Jericho: qz hec ciuitas:
illa villa. ¶ Quo ad scōm sunt ꝗba Jobis. viij. z assu-
mitur in canoñ. xxiij. q. v. Administratozes. Dignitas
denoīat a ptāte vñ q̄nto potentior ds fuerit tāto digni
or reputat z ei maiozis dignitat locus debet. Sz btā
ꝗgo potissima est apud deuz cū sit mater vnigeniti pa-

tris. igit' p ñs poti⁹ debuit 'noiari rosa hierl'm q̃ rosa iericho. Quo ad tertiũ ipamet fatet' z ōt. Et radicaut ī ppl'o hōrificato z ī ptes dei mei hēditas il. z in hierl'm po. mea Eccl'. xxiij. Ꝟũ si ei⁹ ptās ē in hierl'm. merito debuisz dixisse: ego q̃si plātatio i hierl'm z nō hiericho. q̃d g̃ h̃ ft z maxie ob id. nā hierl'm visio pacz interptat ipa ut nos ducit ad visionē ēt'ne paczigit'. Ad quā q̃sti onē rūdet Alb. mag. ī li. de lau. ꝟginis gl'ose di. Et dña inqt nr̃a ꝟgo maria rosa hierl'm z iericho dici pōt cū sit regina toti⁹ mūdi. imo celi z t're. gñalit' tñ gaudz noiari rosa ī iericho z g̃ triplici rōe. Prio rōe fecūditatz loci. Scdo rōne singularz modi. Tertio rōne ꝓcatiōis rei. Prio dico q̃ ob id brā ꝟgo delectat' noiari rosa in iericho rōe fecūditatz loci. Nā fm Ysiō. z Lath. Jericho ē loc⁹ fecūdissim⁹ in q̃ pmū creuit z iuentū fuit balsamū. Est em̃ mons circa iericho altissim⁹ in q̃ pmū fuit balsamū reptū: deinde egyptij tñ stulerūt z i sua patria etiā plātauerūt vsqz babyloniā. Sz ibi minime creuit neqz crescit nisi fuerit t're culta manib⁹ chr̃ianoz: z sic balsamū elaborat̃ capit' odorat' z efficat' i medicina ponitur. Sic brā ꝟgo ōt balsamū purissimū odore suauissimū. imo odor illi⁹ ad celū ascēdit z chr̃m descēdere fecit. iuxta btm̃ Bern̄. sup cant'. iō de seipa loquens ait. Sicē cynamomū z balsamo. odorez dedi Eccl'i. xxiij. Est z ipsa nob oīb⁹ sūme medicinal'iō de ea canimus. Aue stella matutina pctōz medicina. Sz nō crescit nisi in manib⁹ chr̃ianoz. i. chr̃m filiū suū z eā colētib⁹ p modū hūcorā di nec vult esse cū gētilib⁹. i. imūdis pctōrib⁹ vētres suas p dij s colētib⁹: tales em̃ bestie st̄ nullā ptē cū ea z filio suo hñtes. Quib⁹ dicit in fine dūmō eaz inuocauerunt. Amē dico vob. nescio vos Matth. xxv. Chr̃iani nāqz a chr̃o dicti sunt cui⁹ nomē gerūt z obligant' ex illo noie

illi sue matri z illibate seruire. ꝛ̃o balsamũ ꝓuenit illis singularit colendũ. Scdo rõne singularis modi. Nã in iericho singularꝫ modꝰ crescẽtie rosaꝫ est. Nã fm Alb. mag. in li. de lauõ. ꝑginis gl̃iose. ibi crescũt rose cẽtum z ꝛnq̃ginta folia hñtia. q̃s papa oi ãno in die Letare benedicit in eccia btẽ ꝑginis maioris i Roma. in signũ q̃ he rose. sũ iericho maxĩe ei ꝓueniũt. Ad modũ psalterij dauitici qõ hz centũ ꝛnq̃ginta psalmos. Qũ q̃ exoluerit dicendo tria rosaria. vnũ psalteriũ btẽ ꝑginis videt exoluisse. vñ cultores btẽ ꝑginis si eaz orauerint p hunc modũ orãdi honorãdo a papa h̃ bñdicunt. pctã eoꝝ remittant z ꝑgini illibate ad ꝓpetuã custodiã cõmendantur. merito appellari gaudet rosa i iericho. Tertio rõne fcationis rei. Nã iericho fm Cathol. interp̃at luna sive defectũ. z fit pctõrẽ a gr̃a dei deficientẽ. Reuera luna deficit z totaliter decrescit. Sz ad solis illuminationez itez incendit crescit z vsq̃z ad plenũ augmentatur. Sic pctõr peccãdo decrescit z totaliter deficit: donec a ꝑgine gl̃iosa reaccẽdit z illuminat. Jõo ip̃a est mulier amicta sole z luna sub pedib̃ eius z corona duodecim stellaruz in capite eiꝰ Apoc. xij. Bñ g̃ maria ꝛ̃ rosa in iericho. i. pctõꝝ: qz specialiꝰ est mat̃ egentiũ z i pctis iacentiũ q̃z iustoꝝ q̃ nõ egẽt venia. ꝛõ ip̃a ait ad quẽlibz i pctis deficientẽ. Cõforꝛare z esto robustꝰ ego ero tecũ i oib̃ tribulationib̃ tuis fm Beꝛ. Sicut ptz i tali exẽplo. Erat q̃dã nobil z diues z multũ scelerat̃ raro audiẽs verbũ dei paꝝ curãs de deo z btã ꝑgine z sanctis dei. Accidit qz sic diabolo fideliter seruiuit z diabolꝰ i eũ ptãrẽ accepit ita vt tã nocũnis q̃z diurnis tpib̃ ip̃m eẽ visibl̃r vexaret z terreret ita vt nõ posset q̃escere. ꝫ sp tremẽs semp timẽs diaboli versutias euadere non valebat. Accidit vt quidam deuotus religiosus ad castrum suũ ꝓuires

hospitiū petēdo. Receptus est magz cā necessitatis nobilis vt cōsiliū haberet in suis tribulatiōib⁹ q̄ miscdie cā seu sibi aliud p deo faceret boni qd nō ꝓsueuit. Tandē ipis sic ꝓferentib⁹. ꝓquest⁹ est nobil ille tribulationē illā quā a diabolo pateret z ꝓsiliū q̄siuit qūo hmōi euadere posset. Mane facto religiosus ille in capella castri missam celebrās de gl̄iosa ꝑgine z ipi⁹ rosario p̄dicare cepit. Qd audiēs nobil ille scelerat⁹ deuotōem quādā cepit: z finito ꝓmone audire ei⁹ ꝓfessionē petiuit. Audita aūt ꝓfessiōe vnū pctm̄ scādalosuz retinuit qd ꝓfiteri erubuit. Facta āt ꝓfessiōe z absolutōe z recepto pzilo/quio a ꝓfessore z i pm̄a vt rosariū om̄i die diceret ab eo recessit. Statim demones ad eū accedētes z sensibilit z visibilit eū pl⁹ more solito ip̄m vexare ceperūt qui cū pzīloquio se defendēs q̄tū potuit z religiosuz ꝓuocauit ipi casuz exponēdo. Ait religiosus. vide ne bn̄ ac plene ꝓfessus sis pctā tua. At ille cū cordis amaritudie pctm occultū cōfessus est z plene absolut⁹ a pctis. Religiosus itez secū ad domū suā vadēs i oib⁹ fenestrz domus hmōi oraculū depinxit venientes āt demones vsqz ad fenestras vltra ꝓgredi nō potuerūt. Sz cū magō eiulatu z clamore recesserūt sicqz vir ille totalit liberat⁹ a diabolo hzī futuro sclo: qz bono fine deo z bte ꝑgini seruiendo quieuit de quo sit de⁹ bn̄dict⁹. Amen.

☞ Quare debet rosari⁹ orari sub nūero q̄nquagenario z nō minori aut maiori nūero. Ser. IIII.

Sic aūt orabitis. scz Rosariū ꝑginis Matth. vj. Marc. xj. z Luc. xj. cap̄. Pro introductōe occurrit mihi questio talis. Cur pns hec oro sub tanto debeat numero solū orari. puta q̄nq̄genario z nō nūero sub alio possit explanari.

¶ Motiuū triplex huius questionis.

Primꝰ erit arestotelicꝰ. ¶ Quo ad ꝑmũ ꝺt Aresto/
Scõm iuridicum ij. de gñatõe. q̃ttuor sunt ele
Tertiũ erit theologicũ mẽta. s. terra. aq̃. aer z ignis
z illa i vnoq̃ꝫ hoie regre videnꝯ. vñ ꝓm hũc nũer se re
gere dz etiã i mõ ozãdi. Itẽ q̃ttuor stꝯ cãe. s. materialis.
formal'. efficiẽs z final'. j. z. v. Herha. z. ij. Physicorum.
Itẽ q̃ttuor stꝯ ꝓtutes sensitiue ꝓtutꝯ interiorꝭ. s. sensus
cõis siue fantasia qd idẽ ẽ. Estimatiua q̃ in hoib ꝺz co/
gitatiua. Mẽorariua z imaginatiua. Imaginatiua ũt
in pte aũriori capitꝯ est. mẽorariua i medio. Sz memo/
ria in pte posteriori. q̃ ꝓm hũc nũer se hõ hẽ dz. qꝛ ora/
re ad ptẽ sensitiuã ptinet. Iñ mẽoria z reminiscẽtia. Itẽ
q̃ttuor stꝯ ꝓtutes cardiales. s. prudẽtia. iusticia. fortitu/
do z tpantia. viij. Ethic. Dicunt ãt cardiales ꝓtutes a
cardine: qꝛ sicut ianua in cardinib vertit. ita tota vita
humana z ꝓtutes ipl' in ipis pficiunt. qre q̃ hic nũer'
nõ obseruat in ꝶ mõ ozãdi. ¶ Motiuũ iuridicũ habet
de cons. di. v. q̃dragesima. Quadragesima est decima
ps diez tot' anni. q̃ vnũ diem vel plures frãgit: deci/
mã diez nõ exoluit. z hic numerus teneri dz in ꝶ modo
ozãdi zc. ¶ Motiuũ theologicũ videt q̃ dñs de' mul/
tũ singulariter extulerit numez q̃dragenariũ. Nã ꝓmo
ꝑter pctã hoim pluit sup terrã q̃draginta dieb z q̃dra
ginta noctib z vniuersuz mundũ aqs diluuij perire fe/
cit ꝑter octo aias Gen. vij. ca. vñ q hũc nũez maxie essꝯ
deus z btã ꝓgo exozãda ne perire nos facerent diluuio
eterne damnatõis. Itẽ q̃draginta annis dñs de' filios
isrl' pauit in deserto pane celesti z q̃tidie ozam'. panem
nrm q̃tidianũ da nob hodie zc. igit videt q̃ hic nũerus
ozãdo esset seruãdus. Itẽ chꝛs iesus q̃draginta septia/
nis fuit in vtero virginis mris sue. videt aũt q̃ btã vir
go maxime suis o'ronib impetrauerit q̃ mater dei essi

ei mereret. igit videt q̃ idē numerus orādi esset hic ob/
seruādus. Itē. xl. die natiuitate sua chr̃s est in tēplo pre
sentat⁹. templū ãt loc⁹ orōnis ōr. iuxta illō. Dom⁹ mea
dom⁹ orōnis vocabit Esa. lvj. Matth. xxj. Mar. xj.
z Lu. xix. igit zc. Itē chr̃s. xl. mēsib⁹ i h mūdo pdicauit
dicēs. Pnāz agite appropinq̃bit em̃ regnū celoꝝ. Ho
aūt est ps pme. vt dicit doctor san. circa. iiij. sniaꝝ. Item
chr̃s. xl. horis iacuit in sepulchro. Sicut g̃ p cōib⁹ fide/
libus defunctis fiunt cōes orones. ideo hic numer⁹ orā
di deberet obseruari. Item christus quadragesima die
ab eius resurrectione celos ascendit. Ad hoc autem to/
ta nostra oratio versatur vt celuz possideam⁹. cur ergo
hic numerus nō obseruat. sed qinq̃gintа Aue dicantur
in pnti rosario que causa illius presens petit questio.
Ad hanc questionem Albert⁹ magn⁹ in libro de lau/
dibus virginis gl̃iose. z Joannes Januēsis in Catho
licon. Numerus quinquagenarius numerus dicitur li
bertatis z gratie. quia idem est qd iubileus dictus a io
bel grece quod est remissio latine. Unde annus iubilei
dicit annus libertatis z remissionis z venie: quia anti/
qui in quinquagesimo anno omnia captiua libertati re/
stituebant. z omnia debita atq̃ possessiones ad primos
redibant possessores Unde etiam annus aureus apd
vulgū annus quinquagesimus nuncupat. Unde cum
omnis libertas. remissio: venia z gratia nob a btā ꝗgine
venit. ipsa em̃ est mater plena gra. iuxta edictū angeli/
cum Lu. j. Ipsa em̃ q ly aue mutauit nomē eue. et nos
a piculo eterne captiuitatis liberauit. ideo hūc numer⁹
sibi cōsecrauit. vt sic orādo eā veneremur p hūc numer⁹
quinq̃genariū. Sz diceres vñ tū hic numer⁹ q̃nquage/
narius ortū habuit z vñ iubile⁹ exortus existit. Dicen/
dū q triplex iubile⁹ legit inuctus.

Rosarij.

Primus ab abraam
Secūdus a moise
Tertius a btā ꝑgine

¶ Ideo maxime hic numerus
ceterꝰ nūeris est preferendus.
Primus igit nūerus q̄nq̄genarius
siue iubileus inuētus ē ab abraā. Dic nancꝫ Solinus li. de
mirabilib⁹ mūdi de q̄dā noie Zozoastes p⁰ magice ar/
tis inuētore q hic risit stādo ꝑma hora natiuitatis sue
q tñ a puerꝰ fieri nō ꝓsueuit. vñ sexagesimāscōdam diem
natiuitatꝰ id ī somnis vt ōr Aresto. ī li. de aīalib⁹. Hic
Zozoastes scribit q abraā fuit astroꝝ pitissimus z vidit
aerꝰ intēperiem h ī mūdo existere z ois fructus z alia in/
tēperata z insipida reddi z ī āno. l. oia sursuz eleuari et
purgari z singla ad suā tēperiem redire qō g vidit fieri
in astris voluit imitari ī terrꝰ z statuit in oi q̄nq̄gesimo
anno omni libertati restituere que captiua erāt. hoc āt
bene Abraam ꝑbauit. qui centū z septuaginta annoꝝ
z quinꝫ annoꝝ fuit anteꝫ mortuus fuit. vt dicit Gen.
xxv. Et sic iuxta Phm ꝑmo Betha. Phi. ꝓter ammi
rari ceperūt philosophari. iō ter exptus ille abraā infalli/
bili h ascripsit veritati. Abraam intelligit pī multarū
gentiū. Sic ꝑgo gl'osa est mat multoꝝ miseroꝝ. iōo di
citur mr nra miscōie. ideo vt matrē nram honoremus:
merito q hūc nūeꝝ q̄nq̄genariū ipius rosarium exolui/
mus z oramus. Scōus iubileus oriuz habuit a Moise.
vt ptz Exo. xx. ca. q post q̄nq̄ginta dies post liberatōm
filioꝝ israel ab egyptiaca captiuitate dedit eis legē a dño
deo acceptā in monte synai. ptūc erāt ex toto filij israel
liberati a pharaone in mare rubro submerso. Moises
interptat liberatoꝝ ꝓpli sui qō fecit totaliter q̄nq̄gesimo
die ab egressu de egypto. Sic btā ꝑgo sua gra rpm ꝓci
piēdo z nos pariēdo nos libauit a diabolica ptate pctō
rub⁹ sbmersis cū eo ī iferno. merito g p grarūactōe hāc
oīonē q talē numeꝝ quīqnagenariū exolvere tenemur.

¶ Tertius iubileus inuētus est singularīt a btā ꝑgine Mā cōpletis ḋnq̃ miliby annoꝝ vt ind̄t Eusebꝰ i sua cronica btā ꝑgo chr̄o placuit z mr̄ ipꝰ effecta est: qz ab ea incarnari istituit qō totū, p nr̄a oīm salute factū fuit ro bñ ad gr̄arūactionē tātoꝝ bñficioꝝ sibi tenemur ad dicendū videlz. l. aue i suo denoto rosario. Sz diceres. contēroꝝ nūc de. l. aue. cur aūt ḋnq̃ pz nr̄ b dici debeant videt nāq̃ ex ꝑmissis q̃ ad hmōi rosariū nō ꝑtinent. qz hūc nūeꝝ ḋnq̃genariū ꝛfundūt nec obseruāt. igit. Dicendū q̃ ḋnq̃ pz nr̄ addi debēt. scdā rōne. Prio ratīōe ꝛformitatꝭ lr̄aꝝ siue ꝑboꝝ in ipso Pz nr̄: qz i rosario. l. Aue continent. Sic in vno Pater nr̄. l. ꝑba ꝑtinentur igit scdo in sigm vel rōe sigꝝ vulneꝝ chr̄i. Nā fm Bedam dūmō chr̄s de cruce deponebat z in sinū matrꝭ ponere a ioseph ab aromathia z nicodemo oīa vulnera sua erāt sana z integ̃ exceptꝭ ḋnq̃ maioribꝰ. q̃ ḋnq̃ vsq̃ ad diē iudicij retinebit i sigm victorie z in sigm q̃ oīa bona nr̄a opa ex merito passiōis chr̄i habeāt efficaciā vt g̃ z b modus orādi nob sit meritorius ꝛgruū est vt ḋnq̃s i pñti rosario pz nr̄ exoluam. Sz diceres. contēroꝝ itez: ꝗ cur i fine debeat dici vnū Credo. Dōm triplici rōne. Prio ꝓter maiorē efficaciā orōnis. Nullus em opꝰ bonū reputat nisi in fide bona fuerit factus. qa deꝰ nō est remuneratoꝝ noīm vel ꝑboꝝ ꝗ aduerbioꝝ. l. si bñ vel male bonū opꝰ fuerit ꝓpetratū. vt ōr extra de collisione detegēda i glosa. Jō ōr ad Heb. xj. Accedētem ad deū oꝝtet credere. z itez ibidē. Sine fide impossibile est deo placere. Sz cur g̃ ōr vnū Credo z nō plura. sicut plura pz nr̄. z plura aue maria. Dōm in signuz q̃ vna fides sit z vnum baptisma. Ad Eph. iij. Scdo ōr Credo i fine ꝓt resistentiā diabolice suggestōis. qa ꝗpe diabolꝰ nitit oīa nr̄a bona opa ꝛfundere z annulla

re cui marie resistendū est in fide.j. Pe.v. Tertio ꝓpter epilogū pfecte ꝛclusionis. Hā ī Credo remēorant oēs articuli fidei a qb⁹ q̄nto p̄t diabol⁹ nitit hoīem finalit seducere dūmō debeat ab hac vita recedere. iō nos religiosi qñ q̄s frat⁹ nr̄o ꝓ posit⁹ est ī agonia ⁊ nola lignea ad cōuocandū frēs fuerit pulsata. Statim clamamus eundo ad infirmū Credo in deū. credo in deū. quousq⁹ ad eū pueniam⁹. Sz diceres. Quidā tñ hūc modū orā di puertūt. ꝑmū dicēdo vnū Credo faciendo de illo circulum de q̄ imaginant appodiare Aue cū Pr̄ nr̄ loco rosar. eo q̄ oia in bona fide debeāt esse stabilita. Sz reuera mihi videt melius vt prius vnū pr̄ nr̄ dicat. deinde. x. aue maria. eo q̄ volēs attingere terminū necesse habet ptransire mediū. tōo decē aue maria dicunt ꝓpter perfectionē numeri denarij ꝓpter obseruantiā decē pceptorū dei vt mediuz. i. pueniendi ad chr̄m. qō mediū btā ꝗgo est. iuxta beatissimū Bernhardū. q̄ dicit: nō est accepta oīo illa in ꝛspectu saluatoris q̄ nō ptransit man⁹ gl'ose virginis. vt ḡ qz ipa mediatrix nr̄a est ad christū latius salutet decē aue dicunt. vnū āt Credo in fine dici debz. qz si finis bon⁹ oia bona. ⁊ hūc modū orādi vt sicz prius Pr̄ nr̄: deinde Aue ma. ⁊ tūc credo dicat in scholis vbi ōma elemēta addiscunt docet ⁊ obseruat tē. Qui ergo hūc modū orādi obseruauerit a diabolo liberat⁹ eternaliter salu⁹ erit. vt ptz ī tali exēplo. Cōtigit in Berlyn q̄ q̄dā famul⁹ aurifaber in sex annis nō esset confessus ⁊ interim multū in furto ⁊ alijs abhoīabilib⁹ peccatis se male habuisset. Audiuit āt pdicare rosarū beate ꝗginis ⁊ hūc modū orandi. ⁊ licz pctōr magn⁹. moduz tū illū assumpsit ⁊ aliq̄d diu tenuit. Tandē in q̄dā nocte dūmodo solus esset in lobio vbi nocturnis tpib⁹ q̄escere solebat. visio quedā sibi apparuit horribil' demonuz

qui eū trahēdo vt sibi videbat ad infernū oino ducere
volebāt. ipe ꝓ ꝯtū potuit reniti voluit ꝗ nō potuit. eū
aūt valde anxiarek z nullū remediū videret q̄n oporte-
ret eū cū demonib ire ad infernū a latere ſpicies vidit
virginē q̄ndā pulcerrimā filiū pulcerrimū baiulantem
ad quā man⁹ extendēs palliū suū apprehēdit z fortiter
tenuit. Sed ipi cū filio abierūt z eū increpauerūt: qr nō
esset dign⁹ vestes illas tenere ꝗ iret cū diabol' ad infer-
nū eternaliter pmāsurus. Ipe ꝓ ꝓfidens fort⁹ tenuit
z se a demonib liberari hūiliter postulauit z amarissi-
me fleuit z p venia depcatus fuit. Tandē ꝓ illius mi-
serta dixit. Si vis oitpe vite tue mihi z filio meo serui
re z rosariū nostrū siue modū orandi vt cepisti psoluere
ecce liberabū⁹ te ab hac tua marima anxietate z spo-
pondit libenter se velle h̄ facere. Statim abegit virgo
dracones z pcepit eis vt eū dimitterēt. Statim ipe eui
gilans totaliter se madefactū lachrymis reperit et deo
z btē ꝓgini grās egit z pctā sua ꝓfitēs mane religionez
intrauit z deo z btē ꝓgini mō pdicto seruiuit. z bono fi-
ne quiescēs sese sic saluauit. de q̄ sit de⁹ bēdict⁹. Amē.

¶ Qualiter sit dicēdus rosari⁹ sub qua deuotione
meditatōe: seu intentione. Sermo. V.

Attēde voci oionis mee. ps̄. v. Licet hec ꝓba sint
orātis ad deū: tū aliter interptata pñt esse ꝓba vir
ginis gloriose que hunc rosariū sibi ascribit z suā oionē
appellat ad quēlibet orantē vel rosariū suū dicentē: di-
cens. Attende tu, scz qui oras voci quā pfers orātis
mee. i. mei rosarij. Pro introductōe ergo verboꝝ occur
rit mihi questio talis. Qualiter est rosari⁹ dicendus a
fidelibus. qua meditatōe: vt fiat meritorius: soluatur a
cultoribus: mera deuotione.

¶ Notiuū triplex huius questionis.

Rosarij

Pri^m erit arestotelicū
Secōm iuridicū
Tertiij theologicū

¶ Quo ad pmū ōt Arest. ij. Topicor. Cōtingit plā scire. ꝗ nō bñ plā intelligere. ꝗ intētio ad mlta i hac ozōe videt ee inutilis. imo impossibile. ꝗ. Dotiuū scōm erit iuridicū. z hz de ꝯse. dist. j. Oñ. In ozone nil aliō dz cogitare ozantz animꝰ ꝗ de ꝗ depcat. Dotiuū ftū erit theologicū. z hz Eccli. xxxv Ozo b^cuis z hūilis pene. nubes. i. celū. Et ite Esa. j. Cū multiplicaueritz ozones vras nō exaudiā vos. igit videt q simplr rosariꝰ sit exoluēdus absqz itroducēdis ozōibꝫ extraneis z meditatōibꝫ: igit. Ad hāc ꝗstionē rndendū occurrit doc. san. ij. ij. q. clxxij. ar. ij. vbi. pbat q vita ꝯēplatia ē melior nobilior z maiozis meriti ꝗ actia z maxie ꝯēplaᵒ chri passiōis excedit oia bō opa nra vt inqt Alb. mag. li. meditationū suaz. Plꝰ inqt valz vna simplex meditatio passiōis xpi ꝗ si qs oi die p ānū i pane z aq ieunaret. ꝗ si qs oi die p ānū se vsqz ad effusionē sanguis discipliarz. ꝗ si oi die p ānū psalteriū dauid psolueret. ꝗ si p deo daret qntū de alto mōte si suū essz pspiceret z paupibꝫ erogaret. igit hec pñs nra ozo dz exolui cū meditatōe passiōis xpi. eo nēpe cū. v. pz nr in ea ponunt in mēoziā qnqz maiozz vulnez xpi. Debet ꝗ se ozās pmo dño deo cōmendare z sue sacratissime passioni z regtiari de bñficijs infirmitatibꝫ z qbuscūqz aduersitatibꝫ hi mūdo ppessis z rogare vt idulgeat q adusqz regtiatꝰ nō fuerat. Deinde regrari z meditari de ipsius hūili incarnatōe p nob doctrina pdicatōe miraclozz operatione z in hozto oratione vbi gutte sudoris facte sunt vt gutte sanguinis decurrentis in terram Lu. xxij. z deinde de ipsius in hozto captiuatione z manuum ligatione vt sanguis effluetet de vnguibus digitozum et percussione in facie ad os z nares z proiectione ad terram z pedū calcatione. z dic vnū Pat nr. cum medita-

tione vulnerꝫ in latere. quo dicto dic decē aue ꝛ medita
re ꝑmū de meroze brē ꝓginis. videlz qñ filiū suū ī tēplo
pñtauit ꝛ cū symeon ꝓ dño suo ꝛ deo ꝓbauit di. Et tu
am ipi⁹ aiaz ꝓtrāsibit gladi⁹. ꝛ deinde de gaudijs suis.
ꝛ p⁹ de gaudio qd habuit qñ eū archāgel⁹ gabriel salu
tauit ꝛ eā grām plenā hze dixit. ꝓ ly aue Albt⁹ mag. de
lau. ꝓgi. O ꝗ reuerēter angel⁹ ad eā accessit facie ruti
lās: veste chozuscās. reuerēter inclinās ꝛ dicēs aue. Cui
ipa hūilit assurrexit ꝛ votū suū suscepit ꝛ finalit dicens
Ysensit. Fiat mihi ꝑm ꝓbū tuū. haud dubiū maximum
gaudiū ci fuit eo q ꝑus cogitauit. ach si eēs humillima
ancilla tāte dñe ꝛ ꝓginis Ycipe ꝛ parere debentꝫ Ysa. vij.
Et ecce subito angel⁹ itrauit. Salutauit ꝛ eā ipaz esse
ꝓginē de q legit annūciauit q haud dubiū maximū gau
diū spūale habuit. Deinde scdo meditare qūo chzs de
hozto captiuitatꝫ sue sit i maria illusione ꝛ penis maxi/
mis duct⁹ ad hierl'm ꝑm reuelatiōes Brigitte decies in
via ꝓ crines ad terrā piect⁹ ꝛ itez ꝓ crines erect⁹ vige/
sies i facē ꝛ collū pcussus ꝛ triginta vicib⁹ ysput⁹ feti/
dissimis sputꝫ iudeoꝝ ꝛ tūc dic itez vnū Pr̄ nr̄. ꝛ cogi/
ta vuln⁹ dextre man⁹ sue: quo cōpleto dic decē Aue ma
ria ꝛ mēozare ꝑm dolozē quē in mūdo habuit ꝓgo glio
sa de filio suo. s. qñ eū pdiderat triduo dicēs. Ego ꝛ pat
tu⁹ dolētes q̄rebam⁹ te. Lu. ij. ꝛ adde scōm gaudiū p/
cipuū qd in mūdo habuit qñ in montana cū festinatōe
uit ꝛ eā Elizabeth ꝓ mr̄e dñi dei sui cognouit dicens.
Et vñ h mihi vt mr̄ dñi mei veniat ad me Lu. j. Et pe
te vt ꝓgo gliosa ꝓ te ozet vt chr̄i passio filij sui tibi ꝓsit
ꝛ oib⁹ tā vuis q̄ defunctꝫ ad salutē. Deinde tertio me
ditare qūo chzs cozā pessimis iudicib⁹ duct⁹ ꝛ examina
tus fuit. Et ꝑmo cozā Anna vbi fuit cū manu armata
pcussus ad benedictōem os suū q ad terrā cecidit et ſ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

voluisset illa alapa oēs redimisset ꝑm btm̄ Augustinū
Et corā Cayphā vbi delusus peplo fetido oculi colli/
gati sunt. ꝓcussus est z dictū est ei. ꝓphetisa q̄s est qui te
ꝓcussit. Et corā Pylato vbi accusat⁹ z examinat⁹ fuit
vbi tñ causa mortꝭ sue in eo inuēta nō fuit. Et corā He
rode vbi ꝑ fatuo reputat⁹ fuit z oīs passio p̄us illata
innouata fuit z itez abhinc ad pylatū duct⁹ in via mul
tas cōtumelias sustinuit z tūc dic decē Aue maria. Et
memorare tertij dolorīs: qz iudei chr̄m filiū suū sapien/
tem ꝑ satuo tenuerunt oīa opa sua diabolo attribuēdo
z dicēdo in beelzebub p̄ncipe demoniorꝫ eij̄cit demōia.
Luc. xj. Matth. xij. Mar. ij. Et cū hoc tertiū gaudiuz
qd̄ in mūdo de filio habuit qñ euz genuit absq̄ dolore
z cū maximo gaudio quem genuit adorauit: petēdo vt
ipa ꝑ nob intercedat ad filiū: vt sua amara passio oīb⁹
prosit tam viuis q̄ defunctꝭ ad salutē. Deinde q̄rto co
gitare debes qūo chr̄s a pylato manib⁹ ꝓprij⁹ fuit fla/
gellat⁹. iuxta illd. Apprehēdit pylat⁹ iesum z flagella/
uit: z postmodum a ser militib⁹ flagellatus fuit. Juxta
Chryſ. sup illo. Disciplia pacis mee. Triplex inq̄t fuit
chr̄i disciplia. s. fortꝭ fortior fortissima. Prima ꝓgis. se/
cūda flagellis. tertia cathenis: itaq̄ q̄ oīa ossa sua dinu
merari poterāt. iuxta illd. Dinumerauerūt omnia ossa
mea. ps. xij. Sic etiā z tā enormiter q̄ sanguie suo ima
ginē impssit ad statuā z qūo veste aspa purpurea circū/
datus fuit. spinis coronat⁹. arūdine in capite percussus
z dictū sibi Aue rex iudeorꝫ. Ecce hō totū Job. xix. Et
dic vnū Pr̄ nr̄. z memorare vulnerꝭ dextri pedis. z tūc
dic decē Aue maria z cogita de q̄rto dolore gl̄iose vir/
ginis: videlicz qñ audiuit filiū suū captū in horto z du/
ctum ad iudices iudicandū. Et supra q̄rto gaudio qd̄
habuit in mūdo de filio suo; videlicz in sua resurrectiōe

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

z in suo triūpho ꝯ diabolū z fideliuz liberatiōe. hoc eēt maximū gaudiuz fuit ꝓgiui glose. Deinde ānto cogita quō chr̄s corā pylato morti adiudicat⁹ fuit crucē suam pōderosam portauit z añ z retro trūcos cū clauis z stimulis ī vestimēto suo habuit z quō sepe ī via sub cruce cecidit ī mōte caluarie veniēs exut⁹ veste sua oīa vulnera sua sunt innouata. Cruci erat affix⁹ eleuat⁹ z cadere cū cruce pmissus: ita vt vulnera sua rumperent. item ele uatus aceto myrrha z felle potat⁹ subsannat⁹. lanceatus aīaz patri reddidit z iam in gloria sua eternali eristit pat nr̄. Et tūc adde ānt ū dolorē brē ꝓginis vuln⁹ dextri pedis decē aue quā ī mūdo habuit. videlicet qñ sub cruce manens filiū suū in cruce non habentem speciem neq̄ decorē vidit nec habuit vbi caput reclinaret. z potī⁹ si pmissa fuisset mortē ꝓ filio sustinuisset. Sed non pmissa vnde maxim⁹ sibi dolor fuit qñ cor filij sui aperiri vidit. Et memorare gaudijs ipsius que iam in gloria possidet eternaliter regnādo cū filio. Que gaudia sine fine durabunt z plus iam illis gaudet q̄ vnq̄ in mundo sibi gaudiuz fuit. z iam plus delectat in illis si quis mentionē z meditationē de ipsis hic fecerit q̄ de omib⁹ gaudijs q̄ in mūdo habuit. vt patz in vita beati Thome epi Cantuarien. Qui dū eā salutaret de gaudijs hic in mundo habitis. Apparuit ei dicēs. Cur me salutas de gaudijs que in mundo habui q̄ fuerunt gaudia transitoria. Dō me salutare deberes de gaudijs q̄ mō ī celo possideo. At ille ait. O dña doce me quō te salutare debeo. paratus sum ad omne seruitiū tibi impendendum. Cui illa. Dic inānt z alijs dicendū doceas Gaude flore virginali. honore q̄ speciali transcendens splendiferum. Angelorum principatū z sanctorum decoratum dignitate numerum. Gaude spōsa chara dei

nam vt lux clara diei solis datur lumine. Sic tu facis orbem vere tu pacis resplendere, lucis plenitudine. Gaude splendēs vas virtutū, cuius pendēs est ad nutum, tota celi curia. Te benignā ⁊ felicē, iesu dignā gentricem veneratur gloria. Gaude nexu volūtatis ⁊ amplexu charitatis, iuncta sic altissimo. Vt ad votum cōsequaris, quicquid virgo postularis a iesu dulcissimo. Gaude mater misero ꝓ quia pater premiorum dabit te colentibus Congruentem hic mercedē ⁊ futuri possidem regnis in celestibus. Gaude humilis beata corpore glorificata que meruisti maxima. Fore tante dignitatis q̄ sis sancte trinitatis sessione proxima. Gaude virgo mater pura certa manēs ⁊ secura q̄ hec tua gaudia. Non cessabunt nec decrescent sed durabūt ⁊ florescent in perhenni secula. Nis igitur sic dictis et constructis ora virginem vt filium suum dignetur orare vt sua amarissima passio nos velit iuuare ⁊ saluare fideles omnes viuos ⁊ mortuos.

¶ An nomina fratrum rosarij sint scribenda vel sufficiat in receptione vocali seu manib⁹ ⁊c.

Sermo. VI.

IN libro tuo omnes scribent ps. cxxxviij. Pro introductione occurrit mihi questio talis. Sint scribenda nomina in carta siue cedula de hac fraternitate. Orant qui rosaria vt eis indulgentia assit in veritate.

¶ Motiuū triplex huius questionis.

Primū erit arestotelicū
Secundū iuridicum
Tertiū theologicū

¶ Quo ad primū dicit Arest. j. Ethic. Bonum q̄nto cōi⁹ tāto diuinius. ⁊ ꝑ sine ipedimēto dr orari. Sz videt q̄ illa inscriptio

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

faceret ꝓpedimentũ si solũ inscpti indulgẽtias ꝓmerere
tur: alijs seclusis nõ inscriptis. igitur. Juridicũ habet di.
lxxxvj. Fratrẽ. Opa bona sint vigilant ab oib facicda
igit pnt z nõ inscpti hũc rosariũ dicere z ꝓmereri indul
gẽtias. igit. Theologicum motiuũ habet ad Gala. vj.
Dũ tps habem⁹ opemur bonũ ꝗ sp tps est deũ laudã
di z ei seruiendi. iuxta illd. Bñdicã dñm in oi tpe ps.
xxxiij. igit nõ requirit aliq inscriptio ꝓ ozone pnt rosa
rij. igit. Ad hãc qstionẽ rndendo occurrit doct. san. circa
iij. sni ax. di. xx. di. Indulgẽtie tantũ valẽt quãtũ sonãt
Vl tria requiruntur in oib indulgẽtijs: videlicz. In dã
te auctas. in cã pietas z in recipiẽte pnitas seu dispoſi
tio. Vl indulgẽtie q sonãt ꝓ inscript z recept ad fra
ternitatẽ solũ hi tales indulgẽtias ꝓmerent. Que autẽ
indrnter sonãt qcũq dixerit rosariũ ab oib dicẽtib tal
indulgẽtia sic data pt ꝓmereri. ¶ Circa qd notandũ q
dñs Sixt⁹ papa. iij. ordinis minoz dedit oib recept
z inscript ad hãc fraternitatẽ totiẽs ꝗtiẽs dicerẽt rosa
riũ. v. annos indulgẽtiax z totidẽ qdragenas. Sil'iter
Innocent⁹ papa modern⁹ easdẽ indulgẽtias ꝓfirma
uit z addidit q oẽs frẽs z sozores inscripti z recepti ad
hãc fraternitatẽ possent sel' i vita z sel' in mort articlo
ꝓfiteri z absolui ab oib casib etiã sedi aplice reseruat
z recipe plenariã remissionẽ h̃ fecit i capl'o vltimo ibidẽ
Rome videlz celebrato cozã toto ordie. Sil'r nr̃i gene
rales mgr̃i receptos z inscriptos frẽs z rosariũ loco ho
rax nr̃ax exoluẽtes recepit ꝓnr ad bñficia ordinis nr̃i.
tot⁹ pticipãdo eis oia bona opa nr̃a. Tales igit grãs
seu indulgẽtias nemo ꝓmereri põt nisi recept⁹ fuerit et
inscript⁹ put he indulgẽtie sonãt. Als aũt qr añ mltos
annos hic modus ordãdi etiã esse ꝓsueuit licz ad tps ob
liuionẽ fuis tradit⁹ certi pape indulgẽtias dederunt: vt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Joh.xxij. Qui ad psalteriū bte ꝑginis qd tria rosaria
ꝛtinet dedit.xxiiij.ānos.xxxuij.hebdomadas ꝛ.iiij.dies
quotiēs psalteriū.i.tria rosaria exoluank.cui⁹ rei Bul/
la in cōuentu nro Auinioñ habek in puincia Frantie.
Itē dñs Alexandꝰ epꝰ Fozliuieñ dedit.xl.dies.ꝛ plures
alij epi:qdam indrñter. qdā silr.p inscriptis ꝛ receptis.
Qui aūt indrñter hi poterūt pmereri ipas idulgētias
absq receptōe ꝛ inscriptōe. Qui aūt cū ꝓditōe inscptio
nis null⁹ nisi inscript⁹ pmereri pt. Sz diceres. Sic in/
scribi ꝛ recipi sapit quodāmō spēm auaricie.iō em qui/
dam inscribūt: qz inde pecunias colligūt. Dōm q non
Nā oēs ita suas grās ꝛ indulgētias dātes vt frēs ꝛ so/
rores recipi ꝛ inscribi debeāt.phibent ne aliqd p inscri/
ptione detur qd si fieret iam inscribētes tā inscripti suak
pderent indulgētias: qz solū stat hec fraknitas in cōica
tione bonoꝝ opeꝝ. ideo nil ibi de auaricia notari debz.
Dico q rōnabiliter ozdinatū est vt frēs ꝛ sozores re/
cipiank ꝛ inscribank.ꝛ h pbo tripl'r. Prio historialiter.
Scdo moraliter.ꝛ Tertio theologice ꝛ formalik. Pri/
mo q ostendo historialik. Nā in oib⁹ antiqꝝ libris ꝓpe
riunk noia illoꝝ q magꝶlia fecerūt siue scripserūt.p eorū
memoria: vt ptz i noib⁹ multoꝝ gentiliū phoꝝ: vt Pla/
tonis. Arestoteł. Catonis. Diogenis ꝛc. Judeorū vt
facta sctoꝝ patrū Abrae Isaac Jacob.ꝛ ꝓphaꝝ chria/
noꝝ: vt chzi ꝛ oim sctoꝝ qꝝ noia ab eoꝝ factz honora/
bilib⁹ habenk i scriptz ꝛ mēoria digna. Sic vtiq frēs et
sozores bte ꝑginis magni sunt ꝛ nō que estimatiōis vñ
valde sibi er h q ad fraternitatē bte ꝑginis inscribātur
magnū nomē afferūt.igik. Scdo phak moralik. Nam
de boni moris rōne est vt id qd p reuerētia ꝛ honore fit
inferiorib⁹ q etiā ad min⁹ ꝛ marie fiat superiorib⁹. vñ fra
ternitates sanctoꝝ vt Petri ꝛ Pauli. Martini. Nico

lai.sctē Katherine zc.ita se hñt vt noīa suoꝝ confratrū
z sororꝝ inscribant.cur nō frēs z sorores btē virginis sic
inscriberent ob honorē eiusdē glīose ꝓginis plⁿ alūs ac
ꝯ sctissime z magⁿ honorāde. Tertio pbat theologice
ꝙ rōnis est vt ąsꝯ inscribat volēs ꝓgini illibate seruire
in h mō orādi. z h ąnꝯ modis ꝓut pñs rosarius hz
ąnꝯ pz nr in honorē vulnerꝯ chri. Dīo nāꝯ ipse chris
natⁿ figurauit inscriptōem huiⁿ fraternitatⁿ. Lucē nā/
ꝯ.ij.or. Exijt edictū a cesare augusto vt describeretur
vniuersus orb. Sup ąbⁿ ꝓbis btūs Grego. in omelia
sic ot. Quid est ꝙ nascēte dño mundus describi. Nisi
qz hic apte monstrat:qz veniebat ī carne q electos suos
ascriberet ī eternitate pariformit q hic inscribunt ī fra/
ternitatē rosarij btē ꝓginis. Signū est qz haud dubiuꝝ
ꝓginē orātes scribent in eternitate:iuxta thema. In libⁿ
tuo oēs scribent. Quo ꝯ de reprobis.i.huiⁿ fraternita
tem odientib or. Deleant de libro viuentiū z cū iustis
nō scribant. ps.lxviij. Ūñ Aug.li. de correptōe z grā.
z assumit de pe.di.iiij. ¶ Finis ꝓo huiⁿ auctis Scri/
ptura q ąs scribit ī libro vite fit ꝑm pñtē iusticiā vl pre/
sciam. Nā ꝑm ꝑsciam scribi ē ꝑordinari ī vitā eternam.
hec ibi. figura igit huiⁿ inscriptiōis ꝑmittit:dūmō ąs
ex deuotōe se ad fratnitatē btē ꝓgīs iscribi z recipi facat.
Scdo ptz ꝓpt pñtⁿ vite pegrinatōez z ipiⁿ rei figuratio
nē. Nā filij israel ingressi i egyptū ad pegrinādū añq ingre
derent oēs nūerati z stⁿ rescripti ī libro: vtz Exo.j. qz or
hec stⁿ noīa filiorꝝ q ingressi stⁿ ī egyptū singuli Ruben.
symeon.leui.zc. Egyptⁿ āt solitudinē pt z pt pñtē mūdū
ī q sumⁿ tāq ī solitudie z ꝑia ertranea z ī pegrinatōe:
ꝑm illō Heb.xiij. Nō hēmⁿ h manētē ciuitatē ꝓ futurā
in ąrimⁿ. Et itez. Ūdiu sumⁿ in h sclo pegrinamur a
dño.ij. Corꝝ.v. Et est signum ꝙ hic in mundo afflicti a

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

christo liberabūtur de hac valle miserie. ⁊ hoc p̄ inscrip/
tionem fraternitatis virginis glōse ad quā dicimus
Ad te suspiramus gementes ⁊ flentes in hac lachry/
marū valle. igit. ¶ Tertio bonū est inscribi in hac fra/
ternitate ꝓpter punitionis euasionē. Naz legit Ezech.
ix. Qū dñs voluit plagare hierl'm ꝓrer pctā eoꝝ misit
angelū suū cū alba sacerdotali ⁊ cum calamari ⁊ penna
faciēs scribi in frōtibus electoꝝ signū thau ⊤ ⁊ dein
de iussit vt angelus exterminator id ē diabolus gladio
interficeret quotquot inueniret a sene vsqꝫ ad iuuenem
⁊ nemini parceret: nisi vbi inueniret scriptos in frontib⁹
suis signū thau ⊤ ⁊ fecit ⁊ tot interfecit: ⊤ tota ciuitas
effluxit vndiqꝫ sanguine. Sic spūaliter manebunt ille/
si a diabolo oēs in hac fraternitate inscripti. ¶ Quar/
to ꝓter diuine electionis approbationē. Nam licz dñs
deus nouit suos ab eternitate. Iussit tamen vt beatus
Ioannes euangelista in insula Pathmos notarius su
us fidelis de omni tribu filiorū israel duodecim signa/
ret. vt dicitur. Ex tribu ruben duodecim milia signati.
⁊ sic de alijs: ita vt numerati ⁊ inscripti essent centum
quadragintaquattuor milia seruorum dei. ⁊ hi preser/
uatisunt a plagis quattuor angelorum habentium po
testatem nocendi terre mari ⁊ arboribus. iuxta qō dicit
Apocal. vij. Ecce ego Ioannes vidi alterꝫ angelū ascē
dentem ab ortu solis habentē signuz dei viui ⁊ clama/
uit voce magna quattuor angelis quib⁹ datū est noce/
re terre dicens. Nolite nolite nocere terre mari neqꝫ ar
boribus quoadusqꝫ signemus seruos dei nostri i fron/
tibus eoꝝ. Beata autem virgo non est minoris digni/
tatis ad p̄seruandum a malo q̄ angelus. vt scilicet su
os fratres in libro hic signatos veluti scripturaꝝ pro/
testatione a malo preseruet.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quinto ꝓter finalē etrne vite retributionē. Nam angelus iterū apparens Joanni in Pathmos insula dicens. Scribe. Beati mortui q̃ in dño moriunt. Qui ãt necesse fuit vt hi scriberent bti q̃ in dño mori siue dicuntur denicq̃ tales saluati fuisset. Reuera figura est pñtis inscriptionis ad futurã eternalē inscriptõem. vt legitur in tali exemplo. Erat quidã frater ordinis p̃dicatorũ qui dũ dubitaret de modo inscribẽdi ad hanc fraternitatem z putauit non esse necesse sed sufficeret q̃ denicq̃ orando exoluerei rosariꝰ qõ z ipe vbi sepius fecit. accidit vna die q̃ cũ rosariũ suũ vltra horas suas deuotiꝰ pleuisset. Rogauit attẽtius dñm deũ z btãm virginem vt sibi ostẽderet. Si hoc necesse esset q̃ noia fratꝝ z sororum inscribi deberẽt in hac fraternitate. subito raptꝰ vidit celũ apertũ. z btm̃ Dominicũ z btm̃ Francisc̃um libꝝ magnũ tenẽtes radijs solis fulgidum. Et audiuit quandã vocẽ dicentẽ sibi. Hic liber ꝯtinet aureis litteris fulgentib̃ omniũ noia fratrũ z sororꝝ rosarij in illa fraternitate receptorꝝ z inscriptorꝝ. Qui statim postposito dubio z se inscribi fecit z alios ad scribendũ instigauit: z sepe h̃ miraculũ manifestãdo alijs p̃dicauit.

☞ Quantũ peccãt detractores huiꝰ fraternitatis rosarij: vtrum ne peccatũ eorꝝ sit maius peccato iude traditoris.

Sermo. VII.

Quare detraxistis sermonib̃ veritatis cũ e vobis nullus sit qui possit arguere me Joh. vj. Pro introductione occurrit mihi questio talis. Quãtuꝫ peccant detractores virginis obloquutores in modo hoc orandi. Iuda an ne sint peiores vel minores traditores reuera sentiendi.

¶ Motiuũ triplex huius questionis.

Primo erit arestotelicū
Scōm iuridicū
Tertiū theologicū

¶ Dicit nanq; Aresto. viij. Topicorum. Frustra. i. pcm̄ est fieri p plura qd̄ p̄t fieri p paucioza. ⁊ hāc oz onē. s. rosarij denq; absq; inscriptiōe ḋs exoluere p̄t: igit. ¶ Scōm iuridicū. Nā habet. vj. q. j. Ipm. ⁊ ca. Sūt plūmi. Qnq; pmittit ⁊ salubre est bonis reb detrahere: qz dñs pmittit sepe hmōi fieri bonis vt si q̄ culpa ab ore laudātiū in corde eoꝝ nascit: ab ore vituperantiū suffocet. hui⁹ g̃ rei detractio nō poterit esse tantū pcm̄ q̄ntū iude traditoris. igit. Tertiū erit dixt theologicū. ⁊ habet Matth. vj. Tu āt cū oraueris intra cubiculū tuū ⁊ ora pzez tuū i abscōdito. Sz p hunc modū inscptionis publicat nra ozo. iō meli⁹ eet q̄ dcni q̄ vnusq̄sq; rosariū oraret i secto absq; inscriptōe. igit Ad hanc q̄stionē rfidendū occurrit doc. san. xrij. q. cuij. ar. j. ⁊ circa. ij. snia ꝝ. di. lxiij. vbi pbat q̄ obedientia est spēalis ⁊tus ⁊ oīa opa reddit meritoria ⁊ bona magis meritoria. vñ i eodē gñe boni opis pl⁹ valet inobedientia factū q̄ extra. Inscribi āt ad hāc fraternitatē videt q̄dā esse obediētia obligatoria vt signāter nr̄ gñal' mgr̄ in sua lra mentionē facit. vt oēs frēs ⁊ sozores inscriptī oī die p se vel p alias ozātes rosariū q̄ hi debeāt eē participes oim bonoꝝ opeꝝ nr̄i ordinis. Et sil'r sūmi pōtifices certi ⁊ certi ep̄i isto modo suas dederūt indulgētias. iō h̄ factū cadit sub q̄dā obediētia magz meritoria q̄ si facerēt extra hmōi inscriptōis obedientiā. Sz dicetes. Cū oīs obediētia liget subiectū. ita g̃ tal' inscript⁹ peccat si omiserit oī die rosariuz g̃ adhuc melius est nō inscribi q̄ inscribi. qz dū orat vel nō orat absq; illa obedientia ad min⁹ nō peccat. Dicendū sicut supradictuz est. indulgētie tantū valēt q̄ntū sonāt. Nō āt sonāt sub obligatōe alicui⁹ pcti. ⁊ solū sub p̄uatōe indulgentiarū.

Qñ q̃ ꝑ tpe nō dixerit rosariū. iā illo tpe nō hēbit indulgentias: quia sonant totiens quotiens quis dixerit totiens quotiens ꝑmerebitur has vel has indulgentias; ergo sequitur q̃ non dixerit nō merebit sed nec peccat.

¶ Sciendū tñ cū hec fraternitas solū stat in cōicatōe bonoꝝ operꝝ. vt scz ꝑ inuicez orem⁹ z saluemur. iuxta illud Jac. v. Orem⁹ ꝑ inuicē vt saluemur. Glosa. Impossibile est multoꝝ pces nō exaudiri. Jō oēs z inscripti z recepti ad rosariū licz nō orādo ꝓuent ꝑtūc indulgentijs datis. tñ ꝑticipes erūt alioꝝ bonoꝝ operꝝ fratꝝ. secū inscriptoꝝ. ¶ Nota etiā si nō poterz vacare ad dicenduz rosariū poterz alteri elemosynas dare z ꝑ te orandum obligare. z mereberz indulgētias qz ita sonāt. Sz diceres. an ne iste orās ꝑ alio merebit indulgētias dūmō ꝑ alio orat. dicēte bto Gregorio. Qui ꝑ alijs orat ꝑ seipō laborat. Dōm q̃ ampli⁹ nō merebit nisi elemosynā tpalem sibi datā. iuxta btm Aug. sup illo. Recepert mercedē suā. Longruū inq̃t est vt q̃ ꝑ tpalib⁹ fuit. de tpalib⁹ remunerer. nisi eēt elemosyna insufficiēs. tūc em tantuz merer: ad q̃ntū se extēdit elemosyna. Nisi seipm obligaret ꝑ tāto hmōi orare zc. Sz diceres. dato q̃ q̃s poterit ꝑ alio etiā hāc orōez dicere z ꝑmereri sibi ꝑ q̃ orat indulgētias poterit ħ etiā ꝑ defunctz q̃ ꝑ se orare aut bñ facere nō pñt. Dōm q̃ sic. Si q̃s ꝑ defunctz daret elemosynā z obligaret dicentē hāc orōez ꝑ defunctis merebit ꝑ ipis indulgētias si fuerint i statu purgatōis. qz sic indulgētie pñtes sonāt. Sz diceres. dato q̃ ille ꝑ q̃ hmōi elemosyne darent nō indigerēt ħ essent iā in statu beatorū z orās solū ad illos intēderet q̃s illas indulgētias reciperet. Dicendū. Alie fideles aie in purgatorio existentes: qz sunt oīa mēbza vni⁹ corꝝis mystici. iō q̃ vni fit

alteri cōicat. Ideo sic inscribi z recipi z ita dicere rosarij/
um est salubre z opus valde bonū. Jō detrahere huic
modo inscriptionis z rosarij ozonis pessimū pctm est:
z H ostendēdo q̄drupliciē rōe. Prio ꝓpt euāgelij totij fi/
dei nre fundamēti ānihilatōem. Nā chrs mittēs apl'os
p vniversuz ait. Eūtes i mundū vniversum predicate
euāgeliū oi ce'ature. Qui crediderit. s. euāgelio z bapti
sat' fuerit salu' erit. q̄ ꝓ no ce'diderit ꝓdēnabit Mar.
ij. q. vlt. Pūs āt rosari' q̄ ad ſbam est euāgeliū chri: qa
Pr nr z Aue maria z Credo oia i euāgelio habentur
Pr nr habet Matth. vj. Luc. xj. z Mar. xj. Aue ma/
ria Luce. j. Credo p totū. qz oēs euāgeliste loquunt de
articulis fidei de baptismo. Jn noie pris z filij z spūsci
z de chri passione z resurrectōe. z aduētu ad iudiciū: qui
sunt articuli fidei. igit. Et sic pl' peccāt hmōi detracto/
res q̄ iudas q̄ nō falsificauit totū euangeliū seu articu
los fidei: qz solū in christū nō credidit quē negauit z iu/
deis tradidit. Scdo ꝓpter totius trinitat' offensionē.
Nam illā dictionē Aue oēs tres psone in diuinis effe/
cerunt. A pater. v fili'. e spūssanct'. z recte sane. Nam
sicut a est ꝑma lra z fundmentū aliaꝝ. Sic pat fons et
ozigo diuinarū psonarū. z sicut v in figuris ꝓcat quinq̄
congrue filiū. i. chrm demonstrat: q̄ ānq̄ suis vulneribꝫ
maozibꝫ diuisus p nob fuit. Et sicut e est tertia lra hu
ius. Sic spūsctūs est tertia psona in diuinis. sunt tamē
oēs psone eq̄les eq̄lis dignitat'. deitat' z priozitatis et
hoc facit infinita z eterna ꝓcessio diuinarum psonarū.
Detractores q̄ hui' totā trinitatē offendūt: vt ptz. Ju
das ꝓ peccauit in spm: eo q̄ desperando seipm suspēdit.
Tertio peccāt detractores hui': maxime ꝓpter spūsctī
singularē offensionē: qz faciūt ex inuidia fraterne dile/
ctionis z ex certa malicia q̄ sunt pctā in spūsctū. Sed

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

notandũ ꝑm ꝓba chri Matth.xij. Qui peccauerint in
ꝑem remittet. q̃ in filiũ remittet. ꝫ q̃ in spm̃sctm̃ nec
h̃ nec ꝫ i futuro: z marie qz h̃ op⁹ puta rosarij marie spũ/
sctõ ascribit: qz eccia dei p eũ regit z suo ope i ꝟgine glo
sa corp⁹ chri sozmabat: iõ sibi magꝭ ascribit ꝑm beatũ
Tho.iij.pte.q.xxxij.ar.j. Qrto qz detractoz hui⁹ pecca
uit ꝗ cõem oim̃ fideliũ salu atõem. Rõ. qz p ly aue ablatũ
est ve tot⁹ mũdi. qz h̃ fecit p ly aue. vt de ea canim⁹.
Aue marꝭ stella. Sumẽs illd aue gabrielis ozẽ funda
nos i pace mutãs no⁷ eue zẽ. g̃ p hãc ozõez ꝟginẽ glori/
osam veneremur. g̃ detractozes h⁹ marie peccãt. Sũt
em̃ sicꝫ serpẽti q̃ sibilãdo ꝓmo decepit parentes z eos
de gadyso ꝓiecit. Sic tales diffuadẽdo bo⁷ simplices
decipiũt. Sz attẽde qd̃ sequit ad serpentẽ dictũ. Ipa.s.
mulier btã ꝟgo conteret caput tuũ. igit tales detracto/
res finalit interficient. Sũt z draco ingẽs q̃ sua cauda
tertiã ptẽ stellaꝝ de celo traxit Apoc.xij. Sz reuera hi
angelo gabriele interficient z vincent: q̃ fuit hui⁹ rosa/
rij pnũciator dicẽs ad ꝟginẽ aue. Sũt z heli q̃ suspica
batur annã ebriã. z sicut helcana q̃ dersit annã eo q̃ ei
videbat sterilꝭ. j. Reg. Sz heli z fenẽna ꝯfusi qz ãna cõ
cepit z pepit sctissimũ samuelẽ zẽ. Sz diceres. Non de/
traho ꝫ bñ audio alios defup detrahẽtes. Dõm ꝑm be
atũ Aug⁹. z habet. xj. q.iij. Nõ solũ q̃ detrahit ꝫ etiã q̃
detractozẽ audit z ei ꝯsentit re⁹ est. Tales etiã peiozes
st illis q̃ substãtiã alioꝝ rapiunt: qz illi ab extra. isti ab
intra bonã dilacerãt famã. patz. vj. qz ꝓma deteriores.
Et Alexanꝺ ibidẽ. ca. Sũma. Sũma iniq̃tas est de/
trahere fratri. ois em̃ q̃ detrahit fratri homicida ẽ. Et
Aug. z assumit. xj. q.iij. Nemo peritoꝝ. Nemo pitorũ
aut prudentũ putet q̃ min⁹ sit piculũ ꝟbis ligua men/
tiendo detrahere q̃ ꝗ sanguinẽ fundendo. Tales g̃ san/

guinē chri. btē virginis z oim scōr de nouo effundunt z
iterq occidūt. iuxta illō ad Heb. vj. Rursum crucifigen
tes filiū dei. Sed reuera teipm occidis. qz christū z btā
virgo z scti sel' mortui st: iā nō moriunt. ad Ro. vj. z ad
Heb. x. z. j. Pe. iij. Videas q̄ q̄ntū peccas detrahens
huic rosario z suis receptr z inscriptis cultoribus. qz christus
ait. Qd vni ex mimis meis fecistr: mihi fecistr Math.
xxv. Sz diceres. Ego nō detraho mō orādi neqz rosa
rio. Sz solū illa abusiōe q̄ debeāt inscribi z recipi tales
in cartr siue cedul: qz mihi adhuc videt q̄ sufficit hmōi
dicere sine iscriptōe. Dōm ex ore tuo te iudico pue neqz
imo te probo in hmōi hereticuz fore: qz tu p̄ detrahis
scte Romane ecclie que regit spūscrō: z est caput omniū
eccliarū. di. xij. ca. j. z ca. sequenti. z in q. vj. Dudum em.
Sacrosancta eccl'ia sic statuit hanc fraternitatē: vt sup
dictū est: cuius factis tu detrahis: q̄ hereticus es nisi te
emendaueris. Cum nō ille q̄ errat sed q̄ errorē contu
maciter defendit reus est. xxiij. q. iij. Qui in eccia. Am
moneo vt nō detrahas. Sed si grām nō habes ora vt
habeas vt salius fias. vt patet in tali exemplo. Con
tigit anno dñi. M. cccc lxxxiij. dūmodo ego frater Cle
mēs predicr lector essem in Hamborch q̄ sepi9 ibidē
de rosario predicaui z ppl'm ad orandū quantū potui. p
laude gloriose virginis instigaui fraternitatemqz ma
gnam ipius rosarij ibidē originaliter instituī. Quidaz
detractores ferre nō valentes: sepedictis meis clam et
palā detrahebant. Inter quos erat quedā mulier que
credere non potuit indulgentias esse veras de rosario
btē virginis quas ibidē pnunciaueram z fraternitatem
atqz inscriptionez z receptionē hmōi credere veras esse
non potuit. Tandē deo annuente z btā virgine in infir
mitatē capitr incidit: ita q̄ neq die neq nocte descere po

tuit. Surdaq; ī aure dextera facta quodāmodo nil audire potuit. ⁊ qū in sinistro iacebat latere: penitus nihil audiuit. sed semp in domo die noctuq; vel vbi iuit videbatur q̄ nola cōuentus nostri ibidē apud sanctū Joannem vt ibi monasteriū nostr̄ appellat pulsaret. ⁊ parua illa nola semp in capite suo sonabat. Sepe igit ab ancillis quesiuit. pulsat ne inquit campana fratr̄ predicatorum apud sanctū Joannē: que dicebant non. At illa continue in opinione illa permanēs cogitauit an ne ex deo ⁊ beata virgine esset. ibat ad eccl'iam summā ibidē ⁊ cogitare cepit supra infirmitate sua ⁊ opinione rosarij. Tandem incidit menti eius ⁊ orauit dicens. O btā virgo maria. si tibi placeat iste modus orandi tui rosarij prout dicit ⁊ predicat apud Predicatores. ⁊ an vere sint indulgentie ⁊ valeat inscriptio seu receptio fratrū quemadmodū ibidē fit. sana caput meū ⁊ aures meas: ⁊ te confiteor omni tpe: ⁊ miracula tua pnūciabo. Statimq; in domū venies in eadem deuotiōe pmansit. ⁊ ecce subito sternutare cepit. ⁊ de aure sua dextera quasi vlcus crepans exiuit ⁊ sanies queq; sequebat: ⁊ subito sanata est. ⁊ vt prius plene audiuit venit ad conuentum nostrū mihi fratri Clementi p̄dicto ⁊ pluribus alijs reuelauit ⁊ denunciari petiuit ad laudē gloriose virginis cui laus sit ⁊ gratiarūactio de omibus beneficijs ab ea nobis collatis ⁊ conferendis. AMEN.

☞ Explicit Rosarius beate virginis collectus per fratrem Clementem Losow supradictum ordinis Predicator̄ septem sermonibus predicabilibus terminatū.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Carmen de Serto Rosaceo

Pater ÿgineas pia plaudis ÿgo cateruas
Diceris ipsa polis nanq; plata nouenis
Tartareisq; locis. Etenim regina corollis
Te roseis redimire volens. vanescet in auras
Cerbereos latrare sinus acherontica castra
Ausq; visurus. vbi celiferis iter astris
Adiutura facis. Timor improbi arguit oēs
Tradere sertcolas ditis sub lege volentes
Et quia spumiferi caput es pressura colubri
Uix audet turbare falant maledicta corone
Quos norit fratres rosee Non irruit hostis
Ut pridē sueuit Nec iam sic corda subintrat
Pura salutantum. sed statim sternitur agmen
Te fugitās horci populi cum cordis opimi
Contrectans roseis flores exponit agellis
Docta tibi mulier numerās cētonas homero
Dulcia depromit ⁊ dictat scripta. Camenas
Pierides blandas totis nunc viribi aptant
Et iuuenile tibi decus est dās sepius odas
Turba senum nuruūq; simul fert mitia vota
Fluctibi extructa compulsus nauita cymba
Te vocitat flexis genibi querulosus eiq;
Subueniēs assis. Luci dat abditus infans
Implorans dū femina te rogitat granidata
Te subiturus aquas nemi intratur opacū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Febribꝰ ambustꝰ voces cõpingit anhelas
Et rapido vocitata venis mox ethere labens
Jamq; datura reis veniã de carcerꝭ antro
Nunc fractura seras iam depulsura tenebras
Que seruis largire probis Demosthenis ore
Deprimi nequeũt lingua nã balbꝰ habetur
Te crocitare velit vtcunq;. dragmata odas
Cellis eñ cunctas matrona btã camenas
Te laudare student oñes Et pstrepit ordo
Seraphicꝰ Laudes tibi dicẽs voce canoras
Contulerit roseas ꝛ qui modo sepe corollas
Has sciet acceptas post certi funeris horas
Quum iam prefixi veniet sibi terminus eui
AMEN.

Impressum Colonie per Martinũ de werdena: ꝑpe dmũ Cõsulatus in vico Burgensi (vel: die Burgerstraes) cõmorantẽ. Anno dñi M cccccviij.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

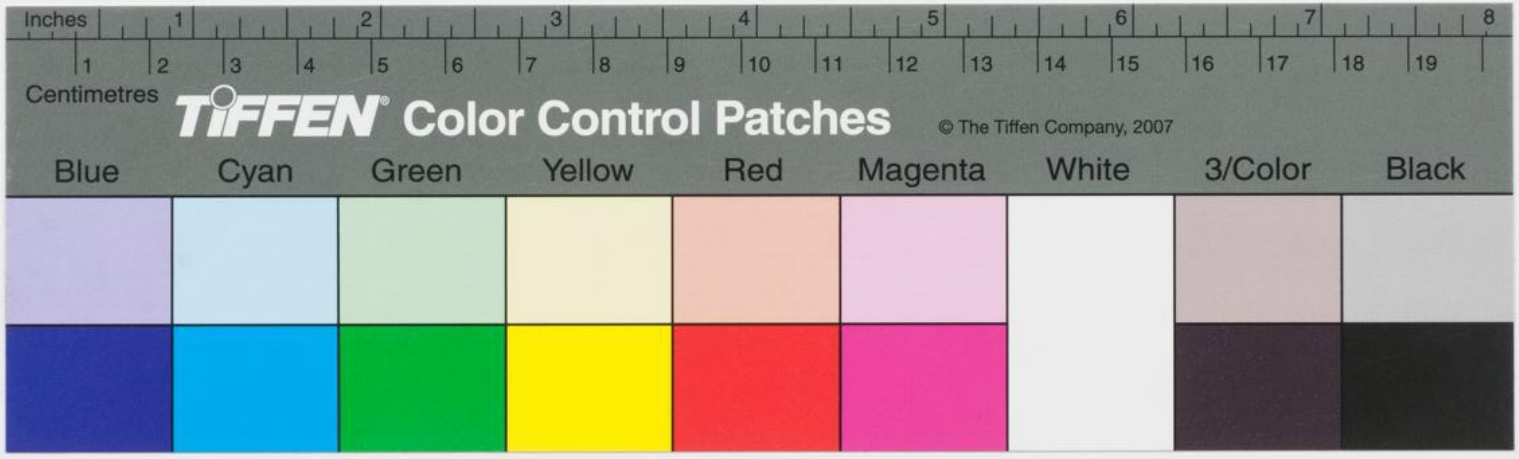

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf